

ชื่อเรื่อง	ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
ผู้ศึกษาค้นคว้า	คณิง ตรงต่อกิจ
ที่ปรึกษา	ดร. อ้อมฉจิต แป้นศรี
ประเภทสารนิพนธ์	การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม. สาขาวิชาวิจัยและประเมินผล การศึกษา (วิจัยและพัฒนาการศึกษา) มหาวิทยาลัยนครสวรรค์, 2552

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) ค้นหาบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) ค้นหาบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ โดยใช้บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบเป็นตัวแปรพยากรณ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นิสิตคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ชั้นปีที่ 4 ถึงชั้นปีที่ 6 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 126 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคลิกภาพด้านการแสดงตัว (X1) บุคลิกภาพด้านความสุภาพอ่อนโยน (X2) บุคลิกภาพด้านมโนธรรม (X3) บุคลิกภาพด้านความมั่นคงทางอารมณ์ (X4) และบุคลิกภาพด้านสติปัญญา (X5) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบของดิ๊กแมน (Digman) ซึ่งสร้างโดย รสชรินทร์ ฉายแก้ว (2536) ผู้วิจัยนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient) และสร้างสมการพยากรณ์โดยวิธีวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณและใช้การเลือกตัวแปรเข้าสมการแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) และแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรบุคลิกภาพแต่ละด้านมีค่าอยู่ระหว่าง .246-.611 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน และระหว่างตัวแปรบุคลิกภาพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า บุคลิกภาพด้านการแสดงตัว (X1) เพียงด้านเดียวมี

ความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .179

2. ผลการค้นหามูลค่าขององค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) .387 มีค่าอำนาจในการพยากรณ์ได้ร้อยละ 15.0 ($R^2 = .150$) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ .402 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ตัว คือ บุคลิกภาพด้านการแสดงตัว (X1) บุคลิกภาพด้านมโนธรรม (X3) ซึ่งส่งผลทางบวก และ บุคลิกภาพด้านความสุภาพอ่อนโยน (X2) ซึ่งส่งผลทางลบ ส่วนตัวแปรที่เหลืออีก 2 ตัว ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$\hat{Y} = .364(X1) - .482(X2) + .300(X3) - .114(X4) + .045(X5) + 2.641$$

$$\hat{Z} = .333(Z1) - .479(Z2) + .267(Z3) - .107(Z4) + .040(Z5)$$

3. ผลการค้นหามูลค่าขององค์ประกอบที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) .376 มีค่าอำนาจในการพยากรณ์ได้ร้อยละ 14.1 ($R^2 = .141$) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ .401 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 ตัว คือ บุคลิกภาพด้านการแสดงตัว (X1) บุคลิกภาพด้านมโนธรรม (X3) ซึ่งส่งผลทางบวก และบุคลิกภาพด้านความสุภาพอ่อนโยน (X2) ซึ่งส่งผลทางลบ ส่วนตัวแปรที่เหลืออีก 2 ตัว ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$\hat{Y} = .358(X1) - .454(X2) + .241(X3) + 2.564$$

$$\hat{Z} = .328(Z1) - .451(Z2) + .214 (Z3)$$